ROZHODNUTIE EURÓPSKEJ CENTRÁLNEJ BANKY (EÚ) 2020/140

z 22. januára 2020

o opatreniach potrebných na príspevok na akumulovanú hodnotu vlastného imania Európskej centrálnej banky a na úpravu pohľadávok národných centrálnych bánk, ktoré zodpovedajú prevedeným devízovým rezervám a o zrušení rozhodnutia (EÚ) 2019/46 (ECB/2020/6)

RADA GUVERNÉROV EURÓPSKEJ CENTRÁLNEJ BANKY,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie,

so zreteľom na Štatút Európskeho systému centrálnych bánk a Európskej centrálnej banky, a najmä na jeho článok 30,

keďže:

(1) Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska (ďalej len „Spojené kráľovstvo“) oznámilo 29. marca 2017 svoj zámer vystúpiť z Európskej únie v súlade s článkom 50 Zmluvy o Európskej únii. Zmluva o Európskej únii a Zmluva o fungovaní Európskej únie sa prestanú vzťahovať na Spojené kráľovstvo odo dňa nasledujúceho po dni uvedenom v článku 1 ods. 1 rozhodnutia Európskej rady (EÚ) 2019/1810 ([1]). Vystúpením Spojeného kráľovstva z Európskej únie prestane byť Bank of England národnou centrálnou bankou členského štátu a tým aj Európskeho systému centrálnych bánk. Rozhodnutie Európskej centrálnej banky (EÚ) 2020/137 (ECB/2020/3) ([2]) ustanovuje úpravu kľúča na upisovanie základného imania Európskej centrálnej banky (ECB) (ďalej len „kľúč základného imania“) v súlade s článkom 29.3 a článkom 29.4 Štatútu Európskeho systému centrálnych bánk a Európskej centrálnej banky (ďalej len „štatút ESCB“) a stanovuje s účinnosťou od 1. februára 2020 nové vážené podiely pridelené národnýmj centrálnym bankám v upravenom kľúči základného imania (ďalej len „vážené podiely v kľúči základného imania“).

(2) Úpravy vážených podielov v kľúči základného imania a z nich vyplývajúce zmeny v podieloch národných centrálnych bánk na upísanom základnom imaní ECB si vyžadujú úpravu pohľadávok, ktoré ECB pripísala v prospech národných centrálnych bánk členských štátov, ktorých menou je euro (ďalej len „národné centrálne banky eurozóny“) podľa článku 30.3 štatútu ESCB, a ktoré zodpovedajú príspevkom národných centrálnych bánk eurozóny na devízové rezervy ECB (ďalej len „pohľadávky“). Tie národné centrálne banky eurozóny, ktorých pohľadávky sa k 1. februáru 2020 zvyšujú, by preto mali uskutočniť vyrovnávací prevod na ECB, zatiaľ čo ECB by mala uskutočniť vyrovnávací prevod na tie národné centrálne banky eurozóny, ktorých pohľadávky sa znižujú.

(3) V súlade so všeobecnými zásadami spravodlivosti, rovnakého zaobchádzania a ochrany oprávnených očakávaní, na ktorých sa zakladá štatút ESCB, by mali národné centrálne banky eurozóny, ktorých pomerný podiel na akumulovanej hodnote vlastného imania ECB sa v dôsledku uvedených úprav zvyšuje, uskutočniť aj vyrovnávací prevod na tie národné centrálne banky eurozóny, ktorých pomerný podiel sa znižuje.

(4) Na účely výpočtu úpravy hodnoty podielu každej NCB eurozóny na akumulovanej hodnote vlastného imania ECB by sa príslušné vážené podiely každej NCB eurozóny v kľúči základného imania do 31. januára 2020 a s účinnosťou od 1. februára 2020 mali vyjadrovať ako percentuálny podiel na celkovom základnom imaní ECB upísanom všetkými národnými centrálnymi bankami eurozóny.

(5) Preto je potrebné prijať nové rozhodnutie ECB, ktoré zruší rozhodnutie Európskej centrálnej banky (EÚ) 2019/46 (ECB/2018/30) ([3]),

---

([1]) Rozhodnutie Európskej rady (EÚ) 2019/1810 prijaté po dohode so Spojeným kráľovstvom z 29. októbra 2019, ktorým sa predlžuje lehota podľa článku 50 ods. 3 Zmluvy o EÚ (Ú. v. EÚ L 278I, 30.10.2019, s. 1)

([2]) Rozhodnutie Európskej centrálnej banky (EÚ) 2020/137 z 22. januára 2020 o percentuálnych podieloch národných centrálnych bánk v kľúči na upisovanie základného imania Európskej centrálnej banky a o zrušení rozhodnutia (EÚ) 2019/43 (ECB/2020/3) (pozri stranu 4 tohto úradného vestníka).

([3]) Rozhodnutie Európskej centrálnej banky (EÚ) 2019/46 z 29. novembra 2018 o opatreniach potrebných na príspevok na akumulovanú hodnotu vlastného imania Európskej centrálnej banky a na úpravu pohľadávok národných centrálnych bánk, ktoré zodpovedajú prevedeným devízovým rezervám, a o zrušení rozhodnutia ECB/2013/26 (ECB/2018/30) (Ú. v. EÚ L 9, 11.1.2019, s. 190).

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Vymedzenie pojmov

Na účely tohto rozhodnutia:

a) „akumulovanou hodnotou vlastného imania“ sa rozumie celkový súčet rezervných fondov ECB, účtov precenenia a rezerv zodpovedajúcich rezervným fondom, ktorý ECB vypočíta k 31. januáru 2020, ku ktorému sa pripočíta akumulovaný čistý zisk ECB, alebo od ktorého sa prípadne odpočíta akumulovaná strata ECB, za obdobie od 1. januára 2020 do 31. januára 2020. Rezervné fondy ECB a rezervy ECB zodpovedajúce rezervným fondom zahŕňajú bez obmedzenia všeobecnej platnosti akumulovanej hodnoty vlastného imania všeobecný rezervný fond a rezervy na finančné riziká;

b) „dňom prevodu“ sa rozumie 28. február 2020;

c) „príjem ECB z eurobankoviek v obehu“ má rovnaký význam ako pojem „príjem ECB z eurobankoviek v obehu“ vymedzený v článku 1 písm. c) rozhodnutia Európskej centrálnej banky (EÚ) 2015/298 (ECB/2014/57) ([4]);

d) „ príjem ECB z cenných papierov“ má rovnaký význam ako pojem „príjem ECB z nákupu cenných papierov“ vymedzený v článku 1 písm. d) rozhodnutia Európskej centrálnej banky (EÚ) 2015/298 (ECB/2014/57).

Článok 2

Príspevok na rezervné fondy a rezervy ECB

1. Ak sa podiel NCB eurozóny na akumulovanej hodnote vlastného imania s účinnosťou od 1. februára 2020 zvyšuje, táto NCB eurozóny prevedie na ECB v deň prevodu sumu určenú podľa odseku 3.

2. Ak sa podiel NCB eurozóny na akumulovanej hodnote vlastného imania s účinnosťou od 1. februára 2020 znižuje, ECB prevedie na túto NCB eurozóny v deň prevodu sumu určenú podľa odseku 3.

3. ECB najneskôr v pracovný deň predchádzajúci dňu prevodu vypočíta a potvrdí každej NCB eurozóny buď sumu, ktorú má táto NCB eurozóny previesť na ECB v prípade podľa odseku 1, alebo sumu, ktorú NCB eurozóny príjme od ECB v prípade podľa odseku 2. S výhradou zaokrúhľovania sa každá suma, ktorá sa prevedie alebo príjme, vypočítava vynásobením akumulovanej hodnoty vlastného imania absolútnym rozdielom medzi váženým podielom každej NCB eurozóny v kľúči základného imania k 31. januáru 2020 a jej váženým podielom v kľúči základného imania s účinnosťou od 1. februára 2020, pričom sa výsledok vydelí 100.

4. Sumy uvedené v odseku 3 sú splatné v eurách 1. februára 2020, pričom sa efektívne prevedú v deň prevodu.

5. V deň prevodu NCB eurozóny alebo ECB, ktoré majú previesť sumy podľa odseku 1 alebo odseku 2, prevedú tiež oddelene úroky za obdobie od 1. februára 2020 do dňa prevodu z jednotlivých súm, ktoré má takáto NCB eurozóny alebo ECB splatiť. Prevodcovia a príjemcovia týchto úrokov sú tí istí ako prevodcovia a príjemcovia súm, z ktorých tieto úroky vznikli.

6. Ak je akumulovaná hodnota vlastného imania menšia ako nula, sumy, ktoré sa majú previesť alebo prijať podľa odseku 3 a odseku 5, sa vyrovnajú opačne ako tie, ktoré sú uvedené v odseku 3 a odseku 5.

([4]) Rozhodnutie Európskej centrálnej banky (EÚ) 2015/298 z 15. decembra 2014 o dočasnom rozdeľovaní príjmu Európskej centrálnej banky (ECB/2014/57), (Ú. v. EÚ L 53, 25.2.2015, s. 24).

Článok 3

Úprava pohľadávok, ktoré zodpovedajú prevedeným devízovým rezervám

1. Pohľadávky národných centrálnych bánk eurozóny sa upravia s účinnosťou od 1. februára 2020 v súlade s ich upravenými váženými podielmi v kľúči základného imania. Upravená hodnota pohľadávok národných centrálnych bánk eurozóny sa ustanovuje v treťom stĺpci tabuľky v prílohe I k tomuto rozhodnutiu.

2. Na základe tohto ustanovenia a bez potreby ďalších formalít alebo úkonov sa predpokladá, že každá NCB eurozóny 1. februára 2020 previedla alebo prijala absolútnu hodnotu pohľadávky (v eurách) uvedenú pri jej názve vo štvrtom stĺpci tabuľky v prílohe I k tmuto rozhodnutiu, pričom „-“ znamená pohľadávku, ktorú NCB eurozóny prevedie na ECB, a „+“ znamená pohľadávku, ktorú ECB prevedie na NCB eurozóny.

3. K prvému dňu prevádzky Transeurópskeho automatizovaného expresného systému hrubého zúčtovania platieb v reálnom čase (ďalej len „TARGET2“), ktorý nasleduje po 1. februári 2020, každá NCB eurozóny buď prevedie, alebo príjme absolútnu hodnotu sumy (v eurách) uvedenej pri jej názve vo štvrtom stĺpci tabuľky v prílohe I k tomuto rozhodnutiu, pričom „+“ znamená sumu, ktorú NCB eurozóny prevedie na ECB, a „–“ znamená sumu, ktorú ECB prevedie na NCB eurozóny.

4. K prvému dňu prevádzky TARGET2, ktorý nasleduje po 1. februári 2020, NCB eurozóny alebo ECB, ktoré majú previesť sumy podľa odseku 3, prevedú tiež oddelene úroky za obdobie od 1. februára 2020 do dňa prevodu z jednotlivých súm, ktoré má takáto NCB eurozóny alebo ECB splatiť. Prevodcovia a príjemcovia týchto úrokov sú tí istí ako prevodcovia a príjemcovia súm, z ktorých tieto úroky vznikli.

Článok 4

Súvisiace finančné záležitosti

1. Odlišne od tretieho pododseku článku 2 ods. 1 rozhodnutia Európskej centrálnej banky (EÚ) 2016/2248 (ECB/2016/36) ([5]), zostatky eurobankoviek v obehu v rámci Eurosystému za obdobie od 1. februára 2020 do 27. februára 2020 sa vypočítavajú na základe kľúča základného imania platného od 1. februára 2020, ktorý sa použije na zostatky všetkých eurobankoviek v obehu k 31. januáru 2020. Za obdobie od 1. februára 2020 do 31. decembra 2020 sa kompenzačné čiastky a účtovné položky na vyrovnanie týchto čiastok, ktoré sú uvedené v článku 4 ods. 5 rozhodnutia (EÚ) 2016/2248 (ECB/2016/36), zaznamenávajú v účtovníctve každej národnej centrálnej banky ku dňu valuty 1. februára 2020.

2. Čo sa týka obdobia od 1. januára 2020 do 31. januára 2020, menové príjmy národných centrálnych bánk eurozóny sa prideľujú a rozdeľujú v súlade s váženými podielmi v kľúči základného imania platnými k 31. januáru 2020.

3. Čistý zisk ECB alebo prípadná strata za finančný rok 2020 sa prideľujú na základe vážených podielov v kľúči základného imania platných k 1. februáru 2020.

4. Každé priebežné rozdeľovanie zisku ECB z eurobankoviek a/alebo zisku ECB z cenných papierov za rok 2020 sa uskutočňuje na základe vážených podielov v kľúči základného imania platných k 1. februáru 2020.

5. Ak vo finančnom roku 2020 zaznamená ECB stratu, vyrovná ju:

a) z prostriedkov uvoľnených zo všeobecného rezervného fondu ECB;

b) z menových príjmov národných centrálnych bánk od 1. februára 2020 do 31. decembra 2020 podľa rozhodnutia Rady guvernérov na základe článku 33 štatútu ESCB;

c) z menových príjmov národných centrálnych bánk od 1. januára 2020 do 31. januára 2020 podľa rozhodnutia Rady guvernérov na základe článku 33 štatútu ESCB.

6. Ak je potrebné previesť na ECB menové príjmy národných centrálnych bánk za obdobie od 1. januára 2020 do 31. januára 2020 na účely krytia straty vo finančnom roku 2020, okrem platieb uvedených v článku 2 a článku 3 sa uskutočnia vyrovnávacie platby. Každá NCB eurozóny, ktorej vážený podiel v kľúči základného imania sa 1. februára 2020 zvyšuje, uskutoční takúto platbu v prospech ECB a ECB uskutoční takúto platbu v prospech každej NCB eurozóny, ktorej vážený podiel v kľúči základného imania sa 1. februára 2020 znižuje. Výška vyrovnávacích platieb sa vypočíta

([5]) Rozhodnutie Európskej centrálnej banky (EÚ) 2016/2248 z 3. novembra 2016 o rozdeľovaní menových príjmov národných centrálnych bánk členských štátov, ktorých menou je euro (ECB/2016/36) (Ú. v. EÚ L 347, 20.12.2016, s. 26).

nasledujúcim spôsobom: celkový menový príjem za obdobie od 1. januára 2020 do 31. januára 2020 prevedený na ECB na účely krytia jej straty sa vynásobí absolútnym rozdielom medzi váženým podielom príslušnej NCB eurozóny v kľúči základného imania k 31. januáru 2020 a jej váženým podielom v kľúči základného imania s účinnosťou od 1. februára 2020, pričom sa výsledok vydelí 100. Úroky z vyrovnávacích platieb vzťahujúcich sa na menové príjmy národných centrálnych bánk vznikajú od 1. januára 2021 až do uskutočnenia týchto platieb.

7. Dodatočné vyrovnávacie platby, ktoré sa vzťahujú na menové príjmy národných centrálnych bánk, uvedené v odseku 6, ako aj úroky, ktoré z nich vzniknú, sa zaplatia v druhý pracovný deň po tom, ako Rada guvernérov schváli účtovnú závierku za finančný rok 2020.

Článok 5

Všeobecné ustanovenia

1. Úroky, ktoré vzniknú na základe článku 2 ods. 5, článku 3 ods. 4 a článku 4 ods. 6, sa vypočítajú za každý deň s použitím metódy výpočtu skutočný počet dní/360 pri sadzbe rovnajúcej sa poslednej dostupnej hraničnej úrokovej sadzbe, ktorú Eurosystém použil pri svojich tendroch pre hlavné refinančné operácie.

2. Každý prevod podľa článku 2 ods. 1, 2 a 5, článku 3 ods. 3 a 4 a článku 4 ods. 6 a 7 sa uskutočňuje oddelene prostredníctvom TARGET2.

3. ECB a národné centrálne banky eurozóny, ktoré sú povinné uskutočniť prevody podľa odseku 2, dajú vo vhodnom čase pokyny potrebné na riadne a včasné uskutočnenie týchto prevodov.

Článok 6

Nadobudnutie účinnosti a zrušenie

1. Toto rozhodnutie nadobúda účinnosť 1. februára 2020.

2. Rozhodnutie (EÚ) 2019/46 (ECB/2018/30) sa zrušuje s účinnosťou od 1. februára 2020.

3. Odkazy na rozhodnutie (EÚ) 2019/46 (ECB/2018/30) sa považujú za odkazy na toto rozhodnutie a znejú v súlade s tabuľkou zhody uvedenou v prílohe II.

Vo Frankfurte nad Mohanom 22. januára 2020

Prezidentka ECB

Christine LAGARDE

PRÍLOHA I

POHĽADÁVKY, KTORÉ ZODPOVEDAJÚ DEVÍZOVÝM REZERVÁM PREVEDENÝM NA ECB

(EUR)

NCB eurozóny	Pohľadávka zodpovedajúca devízovým rezervám prevedeným na ECB k 31. januáru 2020	Pohľadávka zodpovedajúca devízovým rezervám prevedeným na ECB s účinnosťou od 1. februára 2020	Výška prevodu
Nationale Bank van België/Banque Nationale de Belgique	1 465 002 366,44	1 469 828 529,30	+4 826 162,86
Deutsche Bundesbank	10 643 868 063,45	10 635 248 657,12	-8 619 406,33
Eesti Pank	114 047 652,58	113 647 558,58	-400 094,00
Banc Ceannais na hÉireann/Central Bank of Ireland	681 156 559,14	683 175 109,87	+2 018 550,73
Bank of Greece	1 002 089 435,15	997 925 768,61	-4 163 666,54
Banco de España	4 832 595 424,83	4 810 848 484,64	-21 746 940,19
Banque de France	8 232 583 116,25	8 239 968 860,78	+ 7 385 744,53
Banca d'Italia	6 839 555 945,19	6 853 825 810,01	+ 14 269 864,82
Central Bank of Cyprus	87 100 417,59	86 810 662,38	-289 755,21
Latvijas Banka	158 264 298,37	157 201 708,04	-1 062 590,33
Lietuvos bankas	235 223 283,44	233 495 878,75	-1 727 404,69
Banque centrale du Luxembourg	131 548 867,56	132 894 722,58	+1 345 855,02
Bank Ċentrali ta' Malta/Central Bank of Malta	42 420 163,46	42 313 997,15	-106 166,31
De Nederlandsche Bank	2 357 274 575,15	2 364 325 594,45	+ 7 051 019,30
Oesterreichische Nationalbank	1 177 854 948,49	1 180 823 432,72	+2 968 484,23
Banco de Portugal	948 484 720,39	944 251 976,21	-4 232 744,18
Banka Slovenije	194 773 455,44	194 257 459,36	-515 996,08
Národná banka Slovenska	463 840 147,98	462 031 148,22	-1 808 999,76
Suomen Pankki	736 441 854,14	741 065 420,16	+4 623 566,02
Spolu [1]:	**40 344 125 295,04**	**40 343 940 778,93**	**-184 516,11**

([1]) V dôsledku zaokrúhľovania celkový súčet nemusí zodpovedať súčtu všetkých uvedených číselných údajov.

PRÍLOHA II

TABUĽKA ZHODY

Rozhodnutie (EÚ) 2019/46 (ECB/2018/30)	Toto rozhodnutie
Článok 1	Článok 1
Článok 2	Článok 2
Článok 3	Článok 3
–	Článok 4
Článok 4	Článok 5
Článok 5	Článok 6